

वा० रा०

॥१०८॥

उत्पपात पुच्छाग्निना बंधनेनच सहैवेतिशेषः ॥३६॥ विभक्तरक्षःसंवाधं रक्षःसंमर्दरहितं ॥ ३७ ॥ शैलसंकाशोमहान्भूत्वा ॥ इत्थतां प्राप्तइत्यनेन देहसौक्ष्म्यात्स्वयमेव
बंधगलनमुक्तं ॥ एवंरीत्या बंधनान्यवशातयत् दूरीकृतवान् ॥ ३८ ॥ विमुक्तयनंतरं पुनः पर्वताकारोऽभवत् ॥ ३९ ॥ अर्चिमालीत्यत्र नीरेफतार्पी ॥ ४० ॥ अनवमा
नः ॥ इतिश्रीरामाभि० वा० सु० त्रिपंचाशःसर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ वीक्ष्यमाणइति ॥ १ ॥ यदेषां भूयः संतापजननं भवेत्

उत्पपाताथवेगेनननादचमहाकपिः ॥ पुरद्वारंततःश्रीमांछैलशृंगमिवोन्नतं ॥ ३६ ॥ विभक्तरक्षःसंवाधमाससादानिलात्मजः ॥ सभू
त्वाशैलसंकाशःक्षणेनपुनरात्मवान् ॥ ३७ ॥ इत्थतांपरमांप्राप्तोबंधनान्यवशातयत् ॥ विमुक्तश्चाभवच्छ्रीमान्पुनःपर्वतसन्निभः ॥ ३८
वीक्ष्यमाणश्चदृशेपरिघंतोरणाश्रितं ॥ सतंगृह्यमहाबाहुःकालायसपरिष्कृतं ॥ रक्षिणस्तान्पुनःसर्वान्सूदयामासमारुतिः ॥ ३९ ॥
सतान्निहत्वारणचंडविक्रमःसमीक्ष्यमाणःपुनरेवलंकां ॥ प्रदीप्तलांगूलकृतार्चिमालीप्रकाशितादित्यइवार्चिमाली ॥ ४० ॥ इत्यार्षे०
वा० सु० त्रिपंचाशःसर्गः ॥ ५३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ वीक्ष्यमाणस्तोलंकांकपिःकृतमनोरथः ॥ वर्धमानसमुत्सा
हःकार्यशेषमर्चितयत् ॥ १ ॥ किंतुखल्ववशिष्टमेकतव्यमिहसांप्रतं ॥ यदेषारक्षसांभूयःसंतापजननंभवेत् ॥ २ ॥ वनंतावत्यमथितं
प्ररुष्टाराक्षसाहताः ॥ बलैकदेशःक्षपितःशेषंदुर्गविनाशनं ॥ ३ ॥ दुर्गेविनाशितेकर्मभवेत्सुखपरिश्रमं ॥ अल्पयत्नेनकार्येस्मिन्मम
स्यात्सफलःश्रमः ॥ ४ ॥ योत्थयंममलांगूलेदीप्यतेहव्यवाहनः ॥ अस्यसंतर्पणंन्याय्यंकर्तुमेभिर्गृहोत्तमैः ॥ ५ ॥

व्यं किमितिकार्यशेषमर्चितयदित्यर्थः ॥ २ ॥ तदेव निश्चिनोति ॥ शेषं दुर्गविनाशनमिति ॥ ३ ॥ कर्म सगुद्रलंघनादि ॥ सुखपरिश्रमं सफलप्रयासं तपश्चर्यादिवदित्यर्थः
उक्तमेव विवृणोति अल्पेति अस्मिन्सीतान्वेषणप्रवृत्तिरूपे कार्ये योमयाकृतःश्रमः सत्वल्पेन यत्नेन स्वल्पयत्नेन साध्येन करिष्यमाणलंकादाहेन सफलोभविष्यति ॥ ४ ॥
तदेवाह ॥ योहीति ॥ न्याय्यं स्वस्य पीडायाअकरणादितिभावः ॥ ५ ॥

सु० कां०

॥१०८॥